

אילן וירצברג. יש הבה רגעים של תסכול ואכזבה, אבל אלה הם רק רגעים | צילום: יונג עמרני

יש טקסט אחר

באלבומו החדש חוזר אילן וירצברג לאהבתו הגדולה - שירי משוררים. וירצברג: "כשאני בוחר טקסטים של משוררים, אני מתחבר אליהם, כאילו אני כתבתי אותם מחדש. ברגע שאני מלחין ושר אותם, אני מרגיש שהם שלי"

כפנתיאון של המוזיקה הישראלית ייזכר אילן וירצברג לעולם כמזכיר "בביר טוב", אותו אלבום מיתולוגי מ-1982 המותחף לוירצברג ולשמעון גלבץ שכל כולו לחנים ועיבודים של השניים לשירי יונה וולך. זוכה כי אין חובב מוזיקה ישראלית שלא מוזיק את האלבום על המדף או בהארד-דיסק, ושירים מתוכו - כמו "לא יכולתי לעשות כלום", "שיר קרמנטי" (סקס אחר) ו"פסנתר לכתחמה" - עדיין מושמעים תכור פות ברדיו.

עוד מחווה

מאז התקופה ההיא, יצא לוירצברג 62, תושב הרצליה) של של מלחין משוררים. פרט לולך, הוא גם הלחין את שיריהם של אלוה לסקר שלי, דוד אבידן, נתן זך, אבנר ישרון, מיכל טגונית, יעקב רוטבליט ואהרם כיום, עם ארסנל מוכר של אלבומי מלו ושינופי פעולה עם הטובים שבאמני ישראל ושולחין קראם, חוה אלברשטיין, נורית גלרון, ומרדור הורש יוטר - ערן צור וזונה קינז) הוא מוציא אלבום חדש, "הלילה לא שוחר", מחווה נוספת למשורר ררי ישראל, בנימין דוד אבידן, אבנר ישרון, נתן זך, יונה וולך, ונגם אחותו של אילן, רליה וירצברג-רוספא.

דומה כי אתה מאחורי המוזיקאים בארץ ששומעו אמנים למשוררים. וירצברג: "מאז הפריקט עם יונה וולך, אחריי של נתן זך, נהיה לי מוטיב של מלחין שירי

שלישיית "עתר", מההרכבים הקאמריים הבולטים בארץ | צילום: רינת הלון

לא על טנגו לבדו

בתוכניתה החדשה מבצעת שלישיית "עתר" יצירות של שלושה מלחינים ארגנטינאים חשובים של המאה ה-20

ארגנטינאים, כך אמרים, הם איטלקים המורבים ספרדית, סבורים שהם בריטים אך היו רוצים להיות צרפתים. כך גם המוזיקה הקונצרטנטית הארג' נטנאית היא תוצר של תערובת מגוונת של השפעות המצטרפות לקו לאומי אונייני אחר. הלאומיות המוזיקלית הארג'נטינית עמדה מגובשת גם במהלך המאה ה-20 מול השטף המודרניסטי ובליל השפות המוזיקליות החרשות שבאו לעולם. שלישיית "עתר", מההרכבים הקאמריים הבולטים בארץ, תעלה בשבת הקרובה (29.3) בשעה 11:30 בבית מגפדר (רח' הארוים 52) בנבנית עדה שהיית מו' ויקלית, בה תבצע את תוכניתה החרשה "ארגנטינה וטורינו". השלישייה, שנוסדה ב-1996, מורכבת מבוגרי האקדמיה ע"ש רובין בירושלים: עפר שלי - פסנתר, טגיה בלצר - כינור ומרינה כץ - צ'לו, וכיום היא מההרכבים הקאמריים הפעילים בארץ. ההרכב מופיע בלמעלה מ-100 קונצרטים בעונה ובמצע, מלבד הפרטואר קלאסי מרכזי, גם קשת רחבה של סגנונות מוזיקליים: מוזיקה עממית, ג'אז, שירי עם ופול' קלור, מוזיקה יהודית ישראלית וכת ומגנו ועוד. בעונת הקונצרטים הנוכחית מציגה השלישייה תוכנית מורשת מוזיקה רומנטית, מודרנית וחרפת ביטוי של שלושה מן המלחינים הארג'נטינאים החשובים שפעלו לאורך המאה ה-20: אלברטו חינסטר, קרלוס גואסטבינו ואסטור פיאצולה. חי' נסטרה וגואסטבינו השאירו קאנון מרשים של יצירות קאמריות, שהולקו יבוצעו בנרסתון המוקרית וחלקן בעיבוד והתאמה לשלישייה פסנתר. את יצירתו המופתית של פיאצולה "ארבע העונות של באנוס אירס" תגיש "עתר" בנרסה הקאמרית המוכרת, בתוספת כמה רעיונות מקוריים של חברי השלישייה. ■

תיאטרון

מתוך ההצגה "דבר שממייס יפמות" | צילום: ישראל דרר

חשוב מבחינתי. האולפן הוא מרחב שבו אתה יוצר אילויות ומנטיות, ואילו הבמה היא המ' קום שבה המוזיקה מקבלת חיים. בהופעת כמר בן היו מוזיקאים נוספים, כי על הבמה אני לא אוהב להיות לבד".

התסכול וההנאה

שיתפת פעולה עם המון מוזיקאים לאורך השנים. עם מי היה מעניין לעבוד במיוחד? "זו שאלה מכשילה, כי כל אחד לוקח למקום מיוחד אחר. יש אמנים ששיתפתי איתם פעולה במשך שנים, למשל עם שמוליק קראום עברתי 20 שנה, ועם נורית גלרון אני עובד עדי היום. זה גם מאוד מוזן. בקצת אחר עומדת מווי' קה עממית כמו עפרה חזה, והצלחות שבכנסו לקלאסיקה הישראלית כמו גלי עטרי, ובקצה השני עומדת מוזיקה אוונגארדית, כמו להקת 'הקליק'. כל שיתוף פעולה שעשיתי בקריירה שלי בנה עולם מיוחד בתאם לסיטוא שניצ' רה. בסופו של דבר ההקשרים המעניינים נבנים על קשר אישי".

כל-כך הרבה שנים אתה בתעשייה הזאת. לא התעייפת? לא בא לך חדשות דבריים אחר ריב? "מוזיקה היא המקצוע, העיסוק והתחביב שלי. במסגרת שלה יש עוד המון דברים שצריך לע' שות: ללמוד תוכנות חדשות, לטמור על הכושר בנגינה, להתאמן, ללמוד דברים חדשים - אין לוח סוף. מה שמעניין הוא העבודה הסייפית של העמדה מול המציאות, הייטינג והמדיה הש'

ויותר". האלבום הזה מתייחד במשהו מהאלבומים הקודמים שלך, או מחדש משהו בנף המוזיק' קה הישראלית? "לא יודע אם המילה 'מחדש' נכונה, אבל הוא שונה ממה שקורה בנף הנוכחי של המוזיקה על רקע התמסרות המוזיקה והחיקה הצידה של כל רבר שדורש מעט יותר זמן עיכול. אני מתייחס למוזיקה מאוד ברצינות, ואני חושב שהמוזיקה באלבום היא נשמעת ונגישה לאוהן, ויחד עם זאת היא מורכבת, וכך גם הטקסטים".

היצאת בעבר אלבומי מלו עם טקסטים שאתה כתבת. יש הבדל בתהליך היצירה בין הלהיט טקסט קיום לטקסט שלך? "זה לא שונה בהרבה. כשאני בוחר טקסטים של מישהו אחר, משוררים לרונמה, אלה טק' בטעים שאני מאוד מתחבר אליהם, כאילו אני כתבתי אותם באישהו אופן, או כתבתי אותם מחדש. השוני מתבטא בעיקר בתהליך ההלחנה. בשירים שאני כתב, המוזיקה באה קודם, ואו אני מלחין עליה את המילים. כשאני מלחין טקסט קיים, אני משתדל ליצור משהו שיתאים בצלילי, בפונטיקה, התהליך ברשת היצירה הוא הפוך, אך מבחינת התוצר הסופי אני מודה עם הטקסטים ומרגיש שהם שלי ברגע שאני מלחין ושר אותם".

שיתפת פעולה עם מוזיקאים נוספים באל' בוים? "יש לי אולפן פרטי בבית, או אני עובד כמו ציוד: לבד עם כן ציוד וצבעים, שהם הכלים שלי והתוכנות שאני מפעיל. על גיטרה ובס